म्रंगं गात्रं यस्याः सा । पु॰ । रामाञ्चवीचिविलसचयलाङ्गयष्टिः रामाञ्च एव वीचिः कल्लोलः तया विलसन्तो चयला चंचला म्रंगयष्टिः यस्याः सा ॥ ११ ॥

> म्राचापि तां नृपितशिषरराजपुत्रीं संपूर्णायौवनमदालसपूर्णानेत्रां । गन्धर्वयद्मसुरिकत्ररराजकन्यां साद्मात्रभोनिपिततामिव चित्तयामि ॥ ४५॥

म्रद्धापि तां निपितशेषरराजप्रत्रों स्मरामि निपितशेषराणां भूमिपालश्रेष्ठाणां राजा तस्य प्रत्रो तां। कथं भूतां तां। संपूर्णियोवनमदालसद्धर्णिनेत्रों संपूर्णा या योवनमदः तेन म्रलसे द्धर्णे नेत्रे यस्याः सा तां। प्र॰। साचात् प्रत्यचं नभीनिपतितां गन्धर्वन्यचस्रिक्तरराजकन्यां इव गन्धर्वाश्च यचाश्च स्राश्च कित्रराश्च तेषां राजा शतमन्यः तस्य कन्या या सा तां इव ॥ ४५॥

अधापि तां प्रणिवनीं कृशविदिमध्यां उत्तुङ्गसंभृतसुधास्तनकुम्भयुग्मां । नानाविचित्रकृतमण्डनमण्डिताङ्गीं सुप्तोत्थितां निशि दिवा न कि विस्मरामि ॥४६॥

म्रद्यापि इदानों म्रिप तां सुन्नोत्थितां निशि दिवा रात्रिंदिवं न विस्मरामि । कथं भूतां तां । प्रणयिनीं प्रेमयुक्तां । पु॰ । कृशवेदिवद् मध्या यस्याः सा तां । पु॰ । उत्तुद्भसंभतसुधास्तनकुम्भयुग्मां उत्तुंगी उच्चतरा संभती म्रन्यान्यामिलिता सुधापु-रिता या स्तनकुंभी तयाद् युग्मं यस्याः सा तां । पु॰ । नानाविचित्रकृतानि म्रनेक्त्रपकृतानि यानि मण्डनानि तेद् मण्डितं म्रलंकृतं म्रंगं यस्याः सा तां ॥ १६॥

श्रुद्धापि तां कनककात्तिधृतालसाङ्गीं ब्रीडोत्सुकां मद्नभीतिविकम्पमानां । श्रुङ्गाङ्गसङ्गपरिचुम्बनजातमोक्गं मज्जीवनीषधिमिव प्रमदां स्मरामि ॥ ४०॥

म्रद्यापि इदानों म्रपि स्मरामि तां प्रमदां प्रकृष्टा मदा यस्याः सा तां । पु॰ । मङ्जी-वनीषधिमिव मम प्राणार्चाभेषज्ञतुल्यां इव शब्दसादृश्ये । पु॰ । कनककान्तिध-तालसाङ्गीं कनककान्तिः स्वर्णशोभा धता येन एतादृशं म्रलसं म्रंगं यस्याः सा तां । पु॰ । व्रीडोतस्तुकां व्रीडया उत्सुकां उत्कण्ठितां तां । पु॰ । मदनभीतिविकम्पमा-नां मदनात् कन्दर्णात् या भीतिः भयं तया विकंपमानां तां । पु॰ । म्रङ्गाङ्गसङ्गप-